

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13, 34)

Nr. 24 (351)
Anul IX
22 Iulie 2018

ANUL 2018
CENTENARIUL
MĂRII UNIRI

VIAȚA CREȘTINĂ

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

DUMINICA A 8-A DUPĂ RUSALII

Iisus „a poruncit mulțimii să se așeze pe iarbă și luând cele cinci pâini și doi pești și căutând la cer, a binecuvântat și frângând a dat ucenicilor pâinile iar ucenicii mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au mai rămas douăsprezece coșuri de firimituri. Iar cei care mâncaseră erau bărbați, ca la cinci mii, afară de femei și de copii”.

Domnul Iisus Hristos, luând cele cinci pâini și doi pești, a privit, nu la sate sau cetăți „ce nu erau acolo”, nici la pământul pustiu, ci la cer, le-a binecuvântat și frângându-le, a îndestulat de hrană și de mila lui Hristos o mulțime de oameni, de hrană binecuvântată și primită ca din cer. Cu aceasta, lucrarea Mântuitorului era împlinită: mulțime de bolnavi vindecați, mulțimea toată îndestulată! Sănătatea și hrana, deci viața și învățătura cea mare, câștig sufletesc și trupesc, pentru că și minunea vindecărilor și minunea pâinilor îndestulau și foloseau și truște și sufletește mulțimii aceleia de care îi era milă lui Hristos.

Iisus miluia pe oameni și truște și sufletește, miluia pe omul întreg. Îi era milă de bolnavi și îi vindeca; îi era milă de flămânzi și îi sătura; voia și făcea oamenilor tot binele, le dădea tot ajutorul, le era de tot folosul.

Ca să învețe oamenii din aceasta a cunoaște mila și dăruirea lui Dumnezeu și firea și nevoia omenească. **Omul este un suflet într-un trup și un trup cu suflet, unite într-o ființă pe care Dumnezeu așa o cunoaște, o iubește și o voiește**, precum El armonios a alcătuit-o.

Cine ar putea spune că Hristos ne-a învățat să urăm trupul, când a vindecat și a hrănit atâți oameni bolnavi și a hrănit atâți oameni flămânzi; a ușurat pe cei întristați și

împovărați? Cine a dăruit atâta dragoste, atâta bine, atâta bucurie, atâta dreptate, atâta frumusețe și atât adevăr ca Iisus Hristos, printre oameni?

Iisus a făcut și face ce n-a făcut nimeni! Nu le vorbește despre suferință, ci le-o alină, nici despre iubire, ci le-o arată! Coboară în noaptea lor de durere cu mila Sa, îi vindecă, îi satură, le deschide o zare nouă de nădejde și de mântuire.

(Preot Ion Cârciu | doxologia.ro)

Sfânta Mironosiță Maria Magdalena, „apostol al Apostolilor“

La 22 iulie calendarul ortodox pomenește pe Sfânta Mironosiță, cea întocmai cu Apostolii, Maria Magdalena. Femeile mironosițe sunt prăznuite de Biserică, laolaltă, în a treia duminică după Învierea Domnului. Sfintele Evanghelii amintesc despre Maria (mama lui Iacob și Iosi), Maria lui Cleopa, Salomeea (mama fiilor lui Zevedei), Ioana (femeia lui Huza, iconomul lui Irod), Suzana, Marta și Maria (surorile lui Lazăr din Betania) și Maria Magdalena. Au primit numele de „mironosițe” întrucât Dumnezeu a rânduit ca ele să fie acele purtătoare de mir care, alături de Maica Domnului, au privegheat pe Mântuitorul Hristos în timpul Sfințelor Sale Patimi, când era părăsit chiar de cei mai apropiați.

Maria Magdalena era din seminția lui Neftalim, din Magdala Galileei, un sat pescăresc de pe țărmul vestic al Lacului Ghenizaret, între orașele Capernaum și Tiberiada. Evangheliile nu menționează nimic despre anii tinereții fragede a Mariei, dar Tradiția consemnează că era tânără, frumoasă la chip și înstărită. Evanghelistul Luca notează că Iisus Hristos a izbăvit-o de șapte demoni, moment din care a început o nouă viață, alăturându-se celor ce-L urmau în propovăduirea Sa. Și-a împărțit averea săracilor și s-a alăturat grupului Mântuitorului, urmân-

du-L în cetățile din Iudeea și Galileea și ascultând cuvintele despre împărăția lui Dumnezeu.

Cea dintâi între femeile mironosițe

În relatările evangheliștilor, numele Mariei Magdalena este amintit în fruntea celorlalte femei mironosițe, probabil datorită râvnei cu care urma pe Iisus Domnul, alături de Maica Sa. Dincolo de momentele plăcute, în care alături de mulțimi savura cuvintele minunate ale lui Hristos și lua parte la minunile Sale, să-

(continuare în pagina 2)

Sfânta Mironosiță Maria Magdalena, „apostol al Apostolilor“

(continuare din pagina 1)

vârșite în popor, Maria Magdalena și-a arătat dragostea și devotamentul în fața cumplitelor patimi la care Fiul lui Dumnezeu a fost supus. Cu un curaj atipic unei femei, nu s-a dezlipit de Fecioara Maria, fiindu-i sprijin în greaua încercare de a-și vedea Fiul și Mântuitorul osândit pe Cruce. Atunci când chiar și apostolii L-au abandonat și s-au risipit în mulțime, ea îl urma. În curtea arhierelui, la procesul din fața lui Pilat, pe drumul Crucii, îi era alături și primea chiar cuvinte de încurajare din partea Celui osândit. Iar la umbra Sfintei Crucii, pe Golgota, se găseau doar Maria, mama lui Iisus, Ioan, și Maria Magdalena. A rămas credincioasă lui Dumnezeu, nu numai în zilele de glorie, în care mulțimile îi cântau „Osana, Fiul lui David!“, ci și atunci când au strigat către Pilat: „Răstignește-L!“. După cuvintele Sfântului Evanghelist Matei, a fost prezentă și la punerea Domnului în mormântul nou săpat în piatră. I-a fost dat să vadă cum Iosif din Arimateea și Nicodim, ucenicul Domnului, coboară trupul lui Iisus de pe Cruce, îl înfășoară în giulgiu curat și îl depun în mormântul rece. După ce piatra a fost pecetluită, femeile mironosițe s-au întors în cetate împreună cu Iosif și Nicodim, numai Maria Magdalena și cealaltă Marie, Născătoarea de Dumnezeu, au rămas lângă mormânt, șezând în preajmă. Și pentru era vineri, seara târziu, iar Legea mozaică porunea ca în ziua sâmbetei să se odihnească, s-au retras și au mers la casa lor, iar a doua zi s-au odihnit, respectând porunca Legii. După odihna saba-tului, au hotărât să revină la mormânt cu miresme pentru a îmbălsăma trupul Mântuitorului.

„Hristos a înviat!“ - cuvântul Mariei Magdalena către Sfinții Apostoli

Sfintele Evanghelii relatează cum femeile mironosițe, în grupuri, revin de mai multe ori la mormânt, unde primesc vestea învierii. Dintre toate, Sfânta Maria Magdalena este singura care s-a întors la mormânt de patru ori, situații prezentate succesiv de evangheliști. Evanghelistul Ioan descrie cum, în ziua cea dintâi a săptămânii, disdiminează, Maria Magdalena a venit la el și la Sfântul Apostol Petru, mărturisindu-le că a găsit piatra ridicată de pe mormânt. Însoțită de cei doi ucenici, au observat că mormântul era gol, giulgiurile erau puse jos, iar mahrama era înfășurată. Întorcându-se Petru și Ioan la ai lor, Maria Magdalena a rămas singură în fața mormântului, tânguindu-se. Motivul lacrimilor reiese din răspunsul dat îngerilor în veșminte albe ce ședeau deasupra mormântului, întrebând de ce plânge: „Că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus“. Și întorcându-se, înaintea ei stătea Însuși Hristos Domnul cel înviat, punându-i aceeași întrebare. Iar ea, crezând că este grădinarul acelor locuri, L-a întrebat dacă nu cumva L-a luat, să-i spună unde L-a pus, ca ea să-L ridice. Milostivindu-se Iisus de suferința ei, a chemat-o pe nume, iar ea, recunoscându-L, a

căzut la pământ, numindu-L Învățător. Și îndată a primit porunca misiunii de a deveni „apostol al Apostolilor“, vestind ucenicilor Săi ceea ce văzuse. După ce, prin căderea Evei în ispită, a intrat păcatul în lume, și prin păcat, moartea, biruința asupra morții a fost rânduită a fi vestită pentru prima dată de o femeie.

Mironosița cea întocmai cu Apostolii

De la Învierea Domnului și până la Înălțare, a rămas la Ierusalim, lângă Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Alături de Maica Domnului și de Sfinții Săi Apostoli va fi participat la minunea Înălțării Domnului pe Muntele Măslinilor, dar și în casa cu foisor, în ziua Cincizecimii, când Duhul Sfânt cel făgăduit S-a pogorât în chip de limbi de foc peste cei prezenți. Tradiția confirmă că Maria Magdalena și-a continuat misiunea apostolească de propovăduire a învățăturii creștine în Biserica primară, făcând călătorii misionare în Egipt, Fenicia, Siria, Galia și chiar la Roma. La Roma, Tradiția spune că a ajuns chiar în fața împăratului Tiberiu (14-37 d.Hr.), pe care l-a tămăduit, având un ochi bolnav. În acele vremuri, când cineva dorea să apară în fața împăratului, trebuia să aducă și un dar pentru el. Legenda spune că Maria Magdalena s-a prezentat în fața împăratului Tiberiu doar cu un ou de găină, conform obiceiului vremii de a se oferi ouă drept daruri în prima zi din an sau cu ocazia zilei de naștere a cuiva. Oferindu-i oul împăratului, și-a prezentat salutul: „Hristos a înviat!“. Răspunsul împăratului a fost că este greu de crezut că se poate trezi cineva din moarte, așa cum oul pe care l-a primit de la ea nu-și poate schimba singur culoarea în roșu. În acel moment s-a petrecut minunea înroșirii oului în mâna împăratului, devenit simbol al învierii lui Hristos, iar Maria Magdalena se bucura de respectul Cezarului Romei. Apoi, i-a spus împăratului că în provincia romană Iudeea, Iisus Galileeanul, un Om Sfânt, tămăduitor și puternic prin puterea lui Dumnezeu în

fața oamenilor, a fost executat după instigările mai-marilor preoților iudei, iar sentința a fost confirmată de procuratorul Pontiu Pilat. Istoricul Eusebiu de Cezareea consemnează că Pontiu Pilat a fost destituit din funcție în anul 36 și chemat să răspundă în fața împăratului pentru slaba sa administrație, în timpul căreia în Iudeea se înregistraseră provocări, violențe și mișcări populare, consemnând că fie s-a sinucis, fie a fost executat. De asemenea, au fost convocați și arhierii Ana și Caiafa. Caiafa și-a aflat sfârșitul în drum spre Roma, în Creta, iar Ana a fost torturată, fiind închisă într-o piele de bivol. Revenită la Ierusalim, Maria Magdalena și-a continuat activitatea de propovăduire. Împreună cu Sfântul Maxim, unul dintre cei 70 de ucenici ai Mântuitorului, au fost prinși de iudei și abandonati, alături de alți creștini, în mijlocul mării, fără hrană, pe o corabie fără pânze și fără vâsle, naufragiind până la Marsilia, în Galia. Acolo au debarcat vii și nevătămați, prin puterea lui Dumnezeu, însă s-au aflat tot în fața unor păgâni ce îi disprețuiau. A început Sfânta Maria Magdalena a le vorbi despre singurul Dumnezeu adevărat, chiar în fața guvernatorului roman al provinciei, Ipatie, venit împreună cu soția sa pentru a jertfi idolilor, ca să aibă un copil. După mai multe cuvântări ale Sfintei, acesta a primit-o în palatul său și i-a cerut să-l povățuiască în credința creștină. Iar prin mijlocirea Mariei, a fost binecuvântat de Dumnezeu cu un prunc, însă soția i-a murit când l-a adus pe lume. După o vizită la Roma și un pelerinaj la Ierusalim, s-a întors acasă și și-a aflat soția vie, supraviețuind prin rugăciunile și grija Sfintei Maria Magdalena. După această minune, Ipatie s-a botezat dimpreună cu toată casa sa.

Din nou alături de Mântuitorul Hristos, într-o nouă viață, veșnică

Sfârșitul vieții Mironosiței Maria Magdalena o găsește pe aceasta în Efes, unde l-a regăsit pe Sfântul Ioan, ucenicul cel iubit, ce o avea în grijă pe Fecioara Maria, Maica Domnului. A trecut la cele veșnice, fiind îngropată la intrarea într-o peșteră, unde aveau să adoarmă și cei șapte tineri martirizați în Efes, pomeniți de Biserica noastră la 4 august. Acea peșteră a devenit locaș de binecuvântare și de tămăduire a multor neputințe, până în anul 899, când împăratul bizantin Leon al VI-lea Filosoful a poruncit strămutarea sfintelor sale moaște la Constantinopol, pentru a fi așezate în ctitoria sa, Mănăstirea „Sfântul Lazăr“. Racla cu mâna stângă a Sfintei Maria Magdalena este cinstită la Mănăstirea „Simonos Petra“ din Sfântul Munte Athos. Deși, uneori, Sfânta Maria Magdalena este asimilată diferitelor femei păcătoase prezentate în Evanghelii, acest lucru nu este atestat nicăieri în Tradiția bisericească, nici în imnologia cultică sau în scrierile Sfinților Evangheliști, care afirmă doar că Domnul a izbăvit-o de șapte demoni ce o chiniau, fără a face referire la viața sau moravurile sale dinaintea întâlnirii Mântuitorului.

Alexandru Briciu

Sursa: Ziarul Lumina, ediția din 22 iulie 2009